

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

для здобувачів вищої освіти
другого (магістерського) рівня

23–24 квітня 2026 року

Тези доповідей

Одеса • ОНМедУ • 2026

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

для здобувачів вищої освіти
другого (магістерського) рівня

23–24 квітня 2026 року

Тези доповідей

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С91

Головний редактор:

в. о. ректора, член-кореспондент НАМН України,
професор Станіслав ШНАЙДЕР

Редакційна рада:

професор Валерія МАРІЧЕРЕДА
професор Людмила ВЕНГЕР
професор Алла ВОЛЯНСЬКА
професор Олег ГЕРАСИМЕНКО
професор Володимир ГОРОХІВСЬКИЙ
професор Ніна МАЦЕГОРА
професор Ярослав РОЖКОВСЬКИЙ
професор Олена СТАРЕЦЬ
професор Ольга ЮШКОВСЬКА
доцент Катерина НІТОЧКО

Сучасні теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини для С91 здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня [Електронне видання] : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Одеса, 23–24 квітня 2026 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2026. — 132 с.
ISBN 978-966-443-142-9

У тезах доповідей міжнародної науково-практичної конференції здобувачів другого (магістерського) рівня освіти наведено матеріали учасників зібрання, а також іменний покажчик доповідачів.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

патологоанатомічних препаратів і кабінету фізичних методів лікування. Проаналізовано зміну керівництва та розширення наукових інтересів у різні історичні періоди під проводом таких діячів, як Герман Іванович Томсон, Георгій Федорович Цомакіон, Борис Константинович Гогоберідзе, Григорій Константинович Живатов, Ашот Моїсєєвич Агаронов, Олександр Іванович Малінін, Іван Миколайович Рембез, Вікторія Андрівна

Соляник-Шилейко та Вікторія Федорівна Нагорна. Окрему увагу приділено сучасному етапу, а саме впровадженню передових технологій ендоскопічної хірургії та формуванню потужної наукової школи під керівництвом Валерія Миколайовича Запорожана. Також відзначено створення у 2015 році першого в Україні клінічного та наукового центру діагностики та лікування ендометріозу на чолі з Ігорем Зіновійовичем Гладчуком.

Висновки. Дослідження етапів становлення кафедри показало, що її еволюція від перших навчальних кабінетів до бази впровадження високотехнологічних втручань відбулася саме завдяки вагомому внеску видатних керівників, які забезпечили створення потужного сучасного науково-клінічного осередку ОНМедУ.

СОФІЯ ОКУНЕВСЬКА-МОРАЧЕВСЬКА: ВНЕСОК У МЕДИЦИНУ, ОСВІТУ ТА ЖІНОЧИЙ РУХ Хряпіна Маргарита

*Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна*

Актуальність. У другій половині XIX століття жінки були суттєво обмежені в доступі до вищої освіти та наукової діяльності, зокрема в галузі медицини, яка вважалася чоловічою сферою. У цьому контексті постать Софії Окуневської-Морачевської (1865–1926) є надзвичайно показовою, адже її життєвий і професійний шлях відображає процес становлення жінки-лікарки й науковиці в умовах соціальних і гендерних обмежень, а також трансформацію суспільних уявлень про роль жінки в медицині. Сучасні реформи системи охорони здоров'я, зміни в освітній сфері та потреба забезпечення гендерної рівності актуалізують ретроспективний аналіз цих процесів.

Мета роботи. Проаналізувати життєвий шлях Софії Окуневської-Морачевської як внесок у розвиток освіти, науки та громадського життя, а також окреслити її роль у формуванні уявлень про жінку в медицині.

Матеріали та методи. У роботі використано історико-аналітичний та біографічний методи. Матеріали дослідження складаються з літературних джерел та фотографій, що висвітлюють професійну, громадську й особисту діяльність Софії Окуневської-Морачевської.

Результати. Софія Окуневська-Морачевська стала першою українкою, яка отримала повну університетську медичну освіту, та першою жінкою-лікаркою в Галичині. Вищу медичну освіту вона здобула в Цюріхському університеті, де згодом захистила дисертацію на ступінь доктора медицини, присвячену змінам у складі крові під впливом анемії. У своїй клінічній практиці лікарка впроваджувала новітні на той час методи лікування, зокрема застосування радію для терапії раку шийки матки. Із 1903 р. працювала в «Народній лічниці» у Львові.

Софія Окуневська-Морачевська брала участь в організації курсів для сестер милосердя та акушерок, працювала над укладанням словника української медичної термінології, була членкинею Наукового товариства імені Шевченка та Лікарської комісії. Паралельно вона активно долучалася до жіночого руху, була серед авторок жіночого літературного альманаху «Перший вінок» (1887).

Висновки. Діяльність Софії Окуневської-Морачевської охоплювала освітню, медичну та соціальну сфери. Її життєвий шлях засвідчує, що професійна компетентність, наполегливість і внутрішня сила дають змогу долати гендерні та суспільні бар'єри. Приклад Софії Окуневської-Морачевської став важливим чинником утвердження жінок у сфері освіти та розвитку української практичної медицини. Дослідження біографій жінок, які торували шлях до медицини в умовах обмежень, є важливим для реконструкції соціальної історії медицини, осмислення гендерних бар'єрів у процесі професіоналізації та оцінки ролі жінок у формуванні системи охорони здоров'я.

СТРУКТУРА СКЛАДНИХ АНГЛІЙСЬКИХ АНАТОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ І ЇХНІ ВІДПОВІДНИКИ ЛАТИНСЬКОЮ МОВОЮ

Шубан Ярослава

*Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна*

Анатомічна термінологія є фундаментом медичної мови та інструментом професійної комунікації, що потребує високого рівня стандартизації й однозначності [1]. В умовах домінування англійської мови у сучасному науковому просторі особливу актуальність має збереження відповідності між англомовними анатомічними термінами та класичною латинською номенклатурою [2].

Метою даного дослідження є аналіз структури складних англійських анатомічних термінів і виявлення закономірностей їхніх латинських відповідників.

У дослідженні проаналізовано англійські анатомічні терміни різної складності та їхні ла-

тинські еквіваленти. Основну увагу зосереджено на морфологічній будові термінів, кількості компонентів, порядку їхнього розташування та типах граматичних зв'язків. Багатокомпонентні англійські терміни у більшості випадків відображають латинську термінологічну традицію, проте адаптують її до аналітичної структури англійської мови.

Матеріалом дослідження слугував англomовний підручник Human Anatomy [3], у якому англійські терміни систематично супроводжуються латинськими відповідниками. У роботі застосовано описовий, порівняльний, морфологічний та кількісний методи аналізу.

Аналіз термінологічного матеріалу засвідчив, що однослівні анатомічні терміни в англійській мові переважно представлені назвами базових анатомічних структур і демонструють максимальну формальну та семантичну відповідність латинським прототипам.

Найчисельнішою групою виявилися дво-слівні анатомічні терміни, які в англійській мові зазвичай реалізуються за моделлю Adj + N, а у латинській номенклатурі зберігається класична інверсійна модель N + Adj з повним граматичним узгодженням: spinal cord — medulla spinalis.

Трислівні терміни характеризуються ускладненою атрибутивною структурою та використовуються для точнішої локалізації або морфологічної характеристики анатомічного об'єкта. В англійській мові при цьому спостерігається послідовна препозиція означень, а у латинській — чітка ієрархія узгоджених форм: anterior cruciate ligament — ligamentum cruciatum anterius.

Чотирислівні терміни трапляються рідше та виконують переважно уточнювальну або описову функцію. У таких випадках англійська мова тяжіє до лінійного нанизування атрибутивних компонентів, а латинська номенклатура зберігає сувору граматичну будову: posterior superior iliac spine — spina iliaca posterior superior.

Найменш чисельною групою є п'ятислівні терміни. У таких термінах спостерігається мінімальна подібність між мовами за збереження повної семантичної еквівалентності: anterior horn of lateral ventricle — cornu anterius ventriculi lateralis.

Аналіз показує, що в обох мовах переважають двослівні терміни, трислівні структури посідають проміжне місце та використовуються для уточнення морфологічних або локалізаційних характеристик анатомічних об'єктів. Отримані результати мають практичну цінність для викладання медичної англійської та латинської мов, а також сприяють формуванню термінологічної компетентності.

Література

1. Sanders, K. A., & Taylor, A. M. (2025). What does it mean? Translating anatomical language to engage public audiences. *Anatomical sciences education*, 18(12), 1329–1336. <https://doi.org/10.1002/ase.70007>
2. Litevkienė, N. (2023). English four and five word anatomical terms and their latin equivalents in the textbook human anatomy (Vol. I). *Professional studies: Theory And Practice*, 26(2), 24–31. Retrieved from <https://ojs.svako.lt/PSTP/article/view/84>
3. Prives, M. et al. (1985). *Human Anatomy* (Vol. I). Mir Publishers. 13–18.

Попружук Соломія 30
Постова Таїсія 108

Разінкін Олександр 100
Ратушненко Дар'я 83, 112
Рева Володимир 69
Рибалка Дмитро 65
Рижков Михайло 8
Родрігес Перес
Владімір-Рауль 84

Свистун Кароліна 17
Сич Артем 107
Склепкович Ірина 9
Сорокін Володимир 116, 117
Стець Владислав 43

Сулова Ольга 80
Сухенко Анастасія 66
Сущенко Еліна 71

Тиха Анастасія 92
Тімуш Катерина 9

Ушканенко М. Ф 18

Федоренко Еліна 89

Хахіяшвілі Анастасія 105
Хряпіна Маргарита 10, 30

Чернова Олександра 85
Чеханов Олександр 91

Шаміров Карен 85

Шип Софія 34, 36
Шубан Ярослава 10, 18

Щеглов Ілля 21, 31

Яременко Андрій 67

Abdelouahed Ichbani 120
Abozkika Mohammad 123

Bahmad Chafik 119

Kandayarai Milkakh 123
Kupchanko Sofiiia 119

Raveel Mirza 120, 121, 122

Saida Raged 124